

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 stycznia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch – Niderlandy) – TQ / Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Sprawa C-441/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Dyrektywa 2008/115/WE – Wspólne normy i procedury stosowane przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich – Artykuł 5 lit. a), art. 6 ust. 1 i 4, art. 8 ust. 1 i art. 10 – Decyzja nakazująca powrót wydana wobec małoletniego bez opieki – Dobro dziecka – Spoczywający na zainteresowanym państwie członkowskim obowiązek upewnienia się przed wydaniem decyzji nakazującej powrót, że małoletni zostanie przekazany członkowi swojej rodziny lub wyznaczonemu opiekunowi albo zostanie umieszczony w odpowiednim ośrodku w państwie, do którego następuje wydalenie – Rozróżnienie oparte wyłącznie na kryterium wieku małoletniego w odniesieniu do przyznania prawa pobytu – Decyzja nakazująca powrót, po której wydaniu nie przyjęto środków dotyczących wydalenia]

(2021/C 79/11)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: TQ

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Sentencja

- 1) Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich w związku z art. 5 lit. a) tej dyrektywy i art. 24 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że przed wydaniem wobec małoletniego bez opieki decyzji nakazującej powrót dane państwo członkowskie musi dokonać ogólnej i pogłębionej oceny sytuacji tego małoletniego z należyтым uwzględnieniem dobra dziecka. W tych ramach to państwo członkowskie powinno upewnić się, że w państwie powrotu są dostępne dla rozpatrywanego małoletniego bez opieki odpowiednie warunki przyjęcia.
- 2) Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy 2008/115 w związku z art. 5 lit. a) tej dyrektywy i w świetle art. 24 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie nie może wprowadzić rozróżnienia między małoletnimi bez opieki wyłącznie według kryterium ich wieku dla celów sprawdzenia, czy w państwie powrotu istnieją odpowiednie warunki przyjęcia.
- 3) Artykuł 8 ust. 1 dyrektywy 2008/115 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie po wydaniu wobec małoletniego bez opieki decyzji nakazującej powrót i upewnieniu się zgodnie z art. 10 ust. 2 tej dyrektywy, że zostanie on przekazany członkowi swojej rodziny lub wyznaczonemu opiekunowi albo zostanie umieszczony w odpowiednim ośrodku w państwie, do którego następuje wydalenie, powstrzymało się następnie od jego wydalenia do chwili osiągnięcia przez niego wieku 18 lat.

⁽¹⁾ Dz.U. C 270 z 12.8.2019.